

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

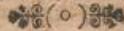
Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XX. Sagittæ tuæ transeunt: vox tonitruï tui in rotæ. Ps. 76. v. 19.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](#)

item tu agere te oportet? Conare suis suave futurum ipsorum humeris
item Christum, quantum potes, & jugum suum, & leve onus. Jugum
meum suave est, onus leve.

XX.

Sagittae transiunt: vox tonitruis tui in rotâ - Pl. 76. v. 19.

Confidera, quid sint cuncta illa mala, que in hac terra immittuntur nobis à Domino, omnes aeternae, sunt tamen sagittae, non confides, quas caelo jaculatur, ne nos puniar, sive ut probet, sive ut ab illo profugiamus: sagittae neget, terribiles, sagittae aeterebunt, acutæ, sagittae, quæ penetrant quando ad ehibendum non tantum regnum meliorem, sed & Spiritum domini in me sunt, quarum inservient, summa flagitia, quæ transiunt. Moritur filius: ictus est transiens, tollitur honor: ictus est transiens: aufemur opes: ictus est transiens: concreta in tribunalis pronunciarunt sententia: ictus est transiens. Sagittae transiunt. Evidet illud, quod nunc transibit? vox erit horrenda, si Christus intonabit in auribus peccatorum, cum extremo die eos a se astandebat, dicere iratus: Discedite a me maledicti in ignem eternum. Haec vox, quæ aeternum resonabit in auras reproborum, aeternum affliger, aeternum occurrer, quin unquam ab illa possint avertire animum: imo om-

ni tot seculorum gyro quovis momento tam vivam ejus speciem habebunt, quasi tunc audirent ex ore Christi Iudicis. adeoque non erit illa vox transiens, ut sunt nostræ, sed erit vox stabilitatis, vox firma, qualis est Divina, & licet quadam effectus sui successione transeat, ita transibit, ut transire nunquam desinet, quia moru quodam perpetuo insister illa semper Rotâ exterritatis, & in corde Reproborum eundem cum prima producet effectum. Vox tonitruis tui in rotâ. Qui igitur fieri potest, ut tantopere te perturbent mala temporalia, quæ transiunt instar sagittarum, & consequenter vim non habent deinde revertendi, & tamen parum te moveant aeterna, quæ transiunt quidem, sed quasi in circulum eundo semper, & nunquam abscent?

2. Confidera, quare vox illa, quæ Christus pronunciabit in Reprobos decimatoriam damnationis sententiam, dicatur vox tonitruis. tribus ex capitibus sic vocatur. propter principium, propter proprietatem, & propter effectum suum. I. ita vocatur propter principium suum. enimvero numquid nosti, unde procedat vox propria tonitruis? Procedit à victoria, quam deni-

Ree 52 que

que reportat vapor, quando perfactis nubibus, quibus densatus & confunditus tenebarur, erumpit liber captivitate suā, sēque per aērem furibundo impetu diffundit. A simili principio procedet horrida vox Christi Judicis, nempe à victoria, quam ita ejus iustissima tamdiu retenta & repressa à Patientia denique referet illo atrocī die, qui propterea dies ira appellatur, quia ira tunc non amplius quasi captiva tenebitur, ut nunc in corde Christi, sed tanto vehementius prorumpet, ut se in audaces illos diffundat, quanto diutius retinebatur, ne erumperet. *Tacu, semper filii, patiens fui, ut parturient loquar.* Isa. 42. v. 14. & tu non dubitas modò ex hoc ipso capite provocare ad iram, quia facer? II. Voxista Christi vox tonitrii vocatur propter suam proprietatem, nempe resonans in magna cum sonitu. Vox tonitrii ejus reverberabit terram. Eccl. 43. v. 18. Etiam Angeli dic illo insonabunt, sed quia vox vocerubꝫ duntaxat: quia quia audiatur in una parte mundi, non audiatur in altera. Aliás quid esset necesse plures mittere? Christus insonabit voce tonitrii, & tonitrii horrendi. *tonabit voce magnitudinis sue.* Job. 37. v. 4. quia simul à quatuor mundi partibus audietur: unde pariter hic dicitur vox ejus datura sonum in rotâ, hoc est, in orbe. vox tonitrii tui in rotâ. III. Voxista Christi vox tonitrii vocatur propter suum effectum, nempe terrorem inexplicabilem, cuius futura est causa. *A voce tonitrii tu formidabunt.* Ps. 103. v. 7. hæc faciet, ut damnati non solum horrore se vertant

ad montes exorando, accidens ipsos, ad marmora, arcos molares, ut committant, talora terra dehiscent osannas degredi profunda abyssi. *Istotanquam illa ne pondera verba illa:* *Dignata maledicti in ignem eternum: quia quoddam quasi compendium omnium atrocium, quas oculis mere Ica Divina pollit, & videt illa non sine vere incisura maxima. Nunc diu per loquitur Dominus, non quoniam tonitrii, quia nunquam reverberatur: *Nunc non infer fuisse valde.* Job. 35. v. 5. cum non advenerit diesire, & tamen non quanti sit causa terroris, hiscæ acie turbinam exercit, relatum in cedibꝫ. Quidenter loquetur vox tonitrii? *Cumque vanillam sermonis ejus audierit quis poterit tonitrii magnitudinem intueri?* Job. 26. v. 24.*

3. Considera, quomodo venit tonitrii futura dicari? res nullum quia implicitum totum in terra luita fortitudine, uniusmodi. Etum, sed etiam quia implicitum ambitionis eternitatis transversum da furore suo. Perpende ut tecum ipso, quam vastum futurum quod impleri oportet. Si in ambitionis eternitatis incundus esset numerus natorum, quibus ad coniunctionem est opus, an supereret auctoritate veniendi, quamecumque permisus rhythmicus, ea facilitate, operatur numerus granorum, quod opus ad impletum totum annu-

terræ usque ad summum apicem firmamenti? Ajunt isti, decem millia millionum, millionum, millionum, millionum, millionum, millionum, millionum, millionum granorum, quæ in eam minuta, quam tenuissima parvum semina, spatiis illud impinguera. Sed quid haec omnia essent objecti aeternitatis? si in ejus valfisimo ambitu omnes istos acervaveris miliones paulo ante raccensitos, non decim minorum, sed etiam seculorum, nihil planè feceris. & si totidem decim, nihil, & si totidem alios alios minus nihilo. tantum restabit supervacuum implendum, quantum primo fuit. omnia absorbet. ò voras, velut de cetero.

Nunc ergo, dum tempus est,
operare.
* * *

XXI.

Quis seminaverit homo, hoc & metet. quoniam qui seminat in carne sua, de carne & metet corruptionem, qui autem seminat in spiritu, de Spiritu & metet in vitam aeternam. Gal. 6. v. 8.

Considera, quomodo nobis vita presens sit tempus seminandi, & hora metendi. Id ergo cum proportionem metendum erit in futura vita, quod nunc fuerit seminatum in presenti. *Quis seminaverit homo, hoc & metet.* Semen sunt opera, mesulis, ut omnes sciunt, merces operibus responsa sive præmij sive penæ. Qui seminaverit triticum, triticum colligeret, & qui seminaverit lolium, colligeret lolium: hoc est, qui bonum fecerit, habebit bene, male vero, qui fecerit malum. *Filius hominis uenit in gloriæ gloriam.*

Ecc e 3 Quid